

*Pentru început copii
Am creat pentru voi poezii
Puteți să le memorați
Apoi să le recitați
Celor pe care-i iubiți
Ca să-i faceți fericiți !*

Cucul năuc

Ziua în amiaza mare
Îl aud din depărtare:
- Cu-cu, cu-cu, s-a pierdut năucu',
Cine l-a văzut pe cucu?
- Nu mai striga frățioare,
Zice o ciocănitoare,
De tine m-am plictisit
Și zău, n-am mai pomenit
Cât e câmpul cel cu iarbă
Pasăre atât de oarbă!
Ce prin codru te tot strigi,
Tu nu vezi că ești aici?

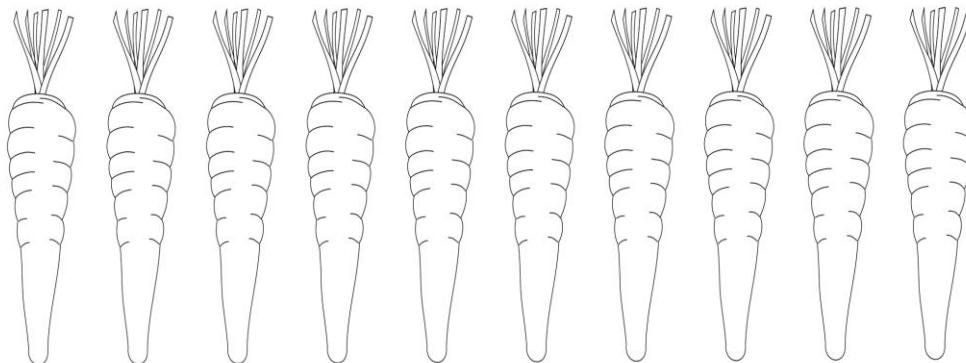

- **Găsește rima potrivită:**

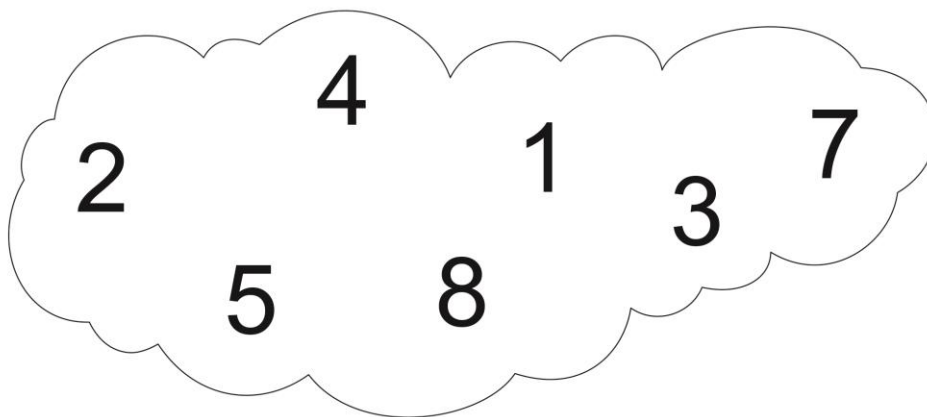
*Se strigă ca un năuc,
Nu știe oare că-i ? (cuc)*

- **Găsește și alte cuvinte care rimează cu „năuc“.**
- **Crează și tu două versuri.**

- Colorează 7 morcovi și dăruiește-i lui Urechilă.

- Desparte în silabe cuvântul Urechilă și încercuiește cifra corespunzătoare numărului silabelor.

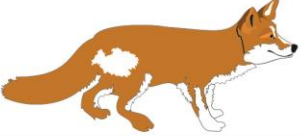

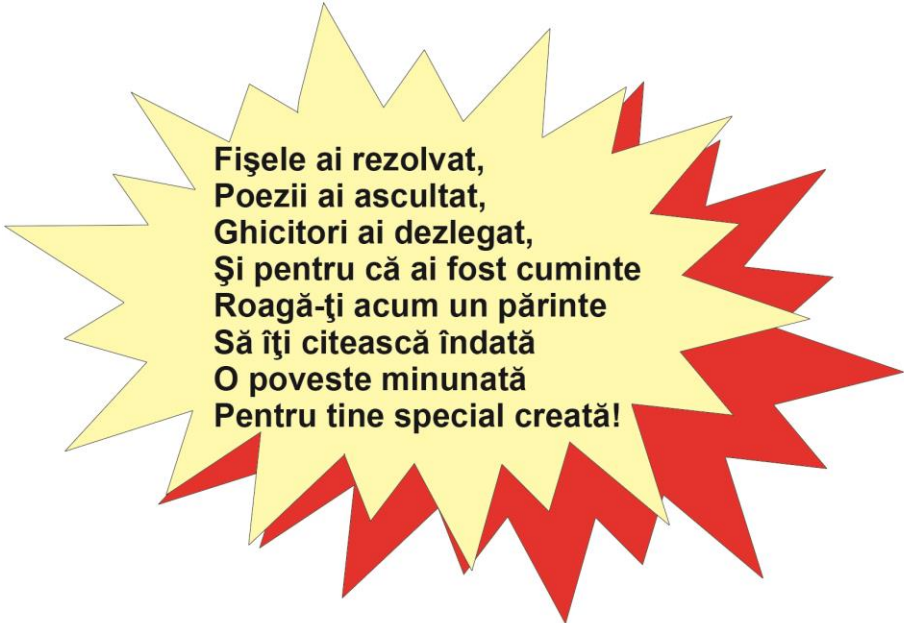
- Imaginează-te închis într-o cușcă și spune ce simți.
- Dezleagă o ghicitoare și crează una asemănătoare:

Din grădină, tacticos,
Toată varza el a ros,
Vreau să-i dau și un morcovel,
Urechilă, stai nițel !

(iepurele)

- Găsește literele care compun cuvintele ce denumesc imaginile din stânga:

	M A B I P P U O I R
	S L D M P X G U Z S
	U B V C S R I A F C D
	C G T V E L H R A
	K P I A P I O C B S
	U B V C P R E A F L D
	G N B K I A P A O I I
	R L Z U C E U I G E R T I
	I T C S R I A E L S U P D
	V A U A R I D P P E V P O T E

**Fișele ai rezolvat,
Poezii ai ascultat,
Ghicitori ai dezlegat,
Și pentru că ai fost cuminte
Roagă-ți acum un părinte
Să îți citească îndată
O poveste minunată
Pentru tine special creată!**

Umflătilă

Un șobolan, de obraz cam grosolan, așa cum sunt de altfel toți șobolanii din lumea asta, simțind că toamna e pe sfârșite, socoti că a sosit vremea să-și facă provizii pentru iarnă, așa că intră, fără pic de sfială, în magazia unde gospodarul își depozitase recolta: grâu, porumb, mere, cartofi, de toate adunase omul.

- Câtă bogăție, o să am ce mânca în iarna asta! zise șobolanul, repezindu-se către un măr.

- Miau, miorlau! se auzi de după lada cu mere.
- Cine-i acolo? întrebă șobolanul.
- Eu, motanul!
- Și ce vrei?
- Vreau să știi că te mănânc dacă te mai apropii de lada cu mere!
- Ha, ha, ha, da curajos mai ești, hai mănâncă-mă!

Motanul se cațără în vârful grămezii de mere, dar văzând șobolanul făcu imediat cale-întoarsă, zicându-și:

- Psss, că mare mai e, ăsta mă mănâncă el pe mine! De după ladă zise, totuși:
- Întunericea ta, Șobolanule, n-ar fi mai bine să te aprovizionezi direct din grădină? Sunt acolo mere, semințe, grâu, porumb, cartofi, câte vrei, s-a gândit omul și la tine și la păsările cerului, n-a cules tot!

- Prost aș fi să bat drumul până acolo când am aici gata adunate! zise șobolanul înfingându-și dinții într-un măr mare și roșu; numai așa ca să-i facă în ciudă motanului care, neputincios, plecă cu coada între picioare.